

[A. C. D. Petersen.]

Landbruget, idet det i Øjeblikket er det Erhverv, som har de vanskeligste økonomiske Vilkaar, Vilkaar, som de Konservative Gang paa Gang har stillet Forslag om, at Regering og Rigsdag skulde træffe Foranstaltninger til at lette, virkningsfulde Foranstaltninger, men Foranstaltninger, som man fra anden Side, siger man ikke, vil være med til.

Jeg skal nu slutte med at paavise, at de Foranstaltninger, vi fra konservativ Side har peget paa overfor Landbrugs-krisen som overfor andre Erhvervskriser, er de samme Foranstaltninger, som alle andre Lande rundt om har truffet overfor deres Erhvervsvanskeligheder. Man tager jo ikke et Blad i Haanden, ligegyldigt af hvilken politisk Farve, uden at man ser, at nu har dette, nu har hint Land truffet Foranstaltninger til at støtte deres Erhvervsliv, og i det sidste Aars Tid er næsten alle disse Foranstaltninger gaaet ud paa at hjælpe det vanskeligst stillede Landbrug. Man siger herhjemme, at det danske Landbrug kan ikke hjælpes paa den Maade, fordi det er et eksporterende Landbrug, som er henvist til Verdensmarkedets Priser. Hvorledes man finder disse Verdensmarkedets Priser, ved jeg ikke. Det danske Landbrug har tilrettelagt sin Produktion paa en ensidig Maade, saaledes at det kun kan afsætte til overmaade begrænsede Markedsomraader, og indenfor disse begrænsede Markedsomraader maa Landbruget naturligvis nøjes med de Priser, man der vil betale. Naar Landbrugets Produktion er af den Størrelse, som Udtalelser fra en Mængde Landmænd, ogsaa ledende Landmænd, nu gaar ud paa, saaledes at den er alt for stor i Forhold til Afsætningsmulighederne, tror jeg ikke, man fra anden Side klarer dette med at henvise til, at vi har dog endnu kunnet afsætte alt, hvad vi har produceret, paa det Marked, hvortil vi sender vore Varer. For det kan jo ikke være det afgørende, om vi afsætter vore Varer paa det Marked, der staar til vor Raadighed, det afgørende er, om de afsættes til saadanne Priser, at det skaber Fortjeneste for dem, der arbejder indenfor det paagældende Erhverv, og dette sidste er ikke Tilfældet. Derfor maa Regeringen og Rigsdagen snart komme ind paa Overvejelser af dette Problem eller afslutte de Overvejelser, som maaske er i Gang, saaledes at der virkelig kommer specielle Forslag frem, som tager Sigte paa at hjælpe dette Erhvervsliv. Da Situationen mere og mere vil vise sig at kræve dette, har vi ment, det var nødvendigt

at faa vedtaget øjeblikkeligt virkende Midler, som ganske vist kun kan virke kortvarigt, saaledes som Forslagene er stillet, men som dog vil virke næsten øjeblikkeligt, saaledes at Situationen ikke skal blive katastrofal. Vi maa før eller senere have en Afslutning paa Overvejelserne af, hvorledes man virkningsfuldt kan støtte det Landbrug, som dette Land er saa uhyre afhængigt af, saa det kan faa sin Produktion og sin Virksomhed ind under lønnende Former.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg atter anbefale det høje Ting at tage velvilligt paa de Forslag, vi har stillet, og jeg vil bede den højtærede Minister, om han dog ikke af de Udtalelser, jeg her har fremsat, vil forstaa, at det er ikke formaalsløst, at vi har fremsat dette, men der er den gode Begrundelse, at der i de senere Aar er opkrævet saa store Skatter, at man nødvendigvis ikke bør vedblive at opkræve dem af samme Størrelse og opspare Formue i Statskassen.

Fisker: Efter den højtærede Finansministers udførlige Besvarelse af den ærede Ordførers Udtalelser kan jeg fatte mig forholdsvis kort, og jeg skal ikke knytte Bemærkninger til de paa Dagsordenen under Nr. 2 og 3 opførte Forslag om Driftslaane-foreninger; der er Udsigt til, at Regeringsforslaget om kort Tid vil kunne vedtages her i Tinget med alle Partiers Stemmer, og det dækker jo ogsaa fuldt ud det, der har været Hensigten med de Forslag fra konservativ Side, som her er forelagt. — Om det tredje Forslag vil jeg derimod gerne gøre nogle Bemærkninger.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har ved sin Forelæggelse af Forslagene, og nu igen i Dag, redegjort for, hvad de gaar ud paa, og det er jo klart nok, det er ikke saa vanskeligt at overse. Lovforslaget er delt i to Afsnit. Det ene angaar en Skattelettelse for indeværende Aar til Bjere af Landbrugsejendomme eller Gartnerier, det andet en Forøgelse af Kommunernes Tilskud fra Staten til Dækning af Udgifterne til Aldersrente paa 10 Mill. Kr. I den Tale, hvormed den ærede Ordfører for Forslagsstillerne for ganske faa Dage siden forelagde dette Lovforslag, begrundede han det med en Henvielse til Landbrugs-krisen, og han har i Dag i nogen Grad forstærket disse Udtalelser. Den ærede Ordfører sagde bl. a., at nu lyder Kravene om Hjælp fra Landets forskellige Egne til Rigsdag og Regering, og det er nødvendigt for Statsmagten snart at træde til, om ikke Landbruget skal udsættes for en Katastrofe.